السنة الثامنة جريدة ودادية شرقية عربية مديرها الشيخ ابو نظارة بباريس شارع جوفروا ماري

التودد

قيمة الاشتراك سنوي فرنك ١٥ اتدفع سلفا ومع جريدة ابي نظاره والعلاوات فرنك ٢٦

متى صفت القلوب بتأخي الشعوب ثم تسلطن السلم وزالت الحروب

عدد ٢ باريس في ٢٥ شوال سنة ١٣١٦

فخامة الموسيو لوبه رئيس الجمهورية الجديد

لاريب ان قراء عدد «جريدة ابي نظارة» السابق قد اطلعوا على مراثينا على صديقنا المرحوم فليكس فور رئيس الجمهورية وكذا اخبارنا بتولية خليفته الموسيو لوبه المحترم وماوعدنا به من تزيين عدد «المنصف» القابل برسم فخامته وترجمة حاله وفي الصفحة الرابعة من هذا العدد يرى حضرة القارئ النجيب صورة هيئة تهنئة نواب الامة واعضاء السنانو لجنابه السامي وقت انتخابه ادام المولى بقاه واولاه ما يتمناه.

اخبار الاستانة العلية

وصلنا من مكاتبنا الخصوصي بدار السعادة جواب متهم بالفرنساوي ستصونا تعريبه حتى تكون فرطنا في اي فرصة تسر قرائنا

ايها المدير العزيز

قد سر القراء والمشتركين ما اتخذته من تعدد جرائدك لقراء لان بهذا التكرار يكون لهم فرص في استدامة اطلاعهم على اخبارك فالجميع يهنيك على حسن مقاصدك الانسانية ويرجو من المولى عز وجل حسن المساعي وقد ابتهجنا جميعا من صدور جريدتك الحديثة واستظرفنا تسميتها بهذا الاسم «المنصف» حتى يفصل بين الهدى والغي ونرجو المثابرة على هذه الهمم المضبوطة كذا وقع لدى الناس موقع الاستحسان تشكيل «التودد» على انموذج «جريدة ابي نظارة» حجماً وقالباً. فما ابهج التئامهم ببعضهم وجمعهم اي جرائدك الثلاث جزواً واحداً عند راس كل عام. هذا وحين رؤية «المنصف» تبادر للافكار ان بهذه الآلة السيارة تستطيعوا ان تذب عن الامم الشرقية المغدورة في حقوقها وحريتها مع بعض الامم الاوروبية كذا تفقه الافرنج بما رزق الاسلام من المعارف والعلوم العقلية والنقلية كباقي الشرقيين والدليل على تأكيد مقالنا رؤية انبهار كثير من الاوروباويين المقيمين هنا مما سمحت بترجمته في عدد «المنصف» الاول من كلام جماهير شعراء العرب وتجتهد بدون مأمورية على حضرتك ان توضح ابين وضوح ان الشرقيين في غالب الاحيان مظنون فيهم غير ما يستحقونه من سوء المساعي والاخلاق وكم من حكومة افرنجية مستدعية على القاء الاباطيل والافتراء بين امثالها قصداً باحتقارهم الشرقيين وليكون ذلك احتجاجاً في احتلالها باقطارهم زعماً بتمدنهم واتساع نطاق ثروتهم مع انها هي المضيق والمفقر لمن ابتلوا بتسلطها عليهم والحذق يفهم. ونبشرنا نعلمك ايها الاستاذ بان ما نشرته بالفرنساوي بشأن تعداد محاسن جناب الموسيو كونسطان سفير فرنسا الجديد بالاستانة العلية قد قابله الجميع بالاستحسان والقبول واعتنى «الكوكب العثمانى» الاغر بترجمته باللغة التركية والعربية بابدع اسلوب استبشاراً بنشره ومما نزيدك علماً به ايها الشيخ. هو ان ناسنا هنا غير خافٍ عليهم اعتبارك بسراية الاليزة وبدواوين نظارات الخارجية والمعارف والمستعمرات بباريس وامتنانك المثابرة ومنهم الاحرار ونشكر صاحب جريدة الكوكب العثمانى المنير لانه لا يؤول جهداً في نقل بعض جمل من خطبك التي تلقيها كل اسبوع بالمحافل السياسية والعلمية وبهذه الكيفية ازدادت فيك المسلمون محبة واحتراماً لمدافعتك عن حقوقهم وتبجيلك خليفتهم المعظم. وننبئك الآن ببعض ما ناله سفير فرنسا الجديد من الاكرام وحسن الاستقبال لدى الحضرة الشاهانية

قد تشرف السفير الموحي اليه بزيارة مولانا السلطان عز نصره بسراية يلدز العامرة في موكب حافل بديع الشكل يستحق النقل مصحوبًا بحواشي السفارة والقنصلاتو الجنرال وتوابعه وكذا ما يوجد من ضابطان السفينة الفرنساوية المركزية باستنبول وقد ندب دولتلو ابراهيم بك مقدم السفراء بالمابين الهمايوني لاخذ حضرة السفير في عربات شاهانية فاخرة بموكب يتقدمه خيال سلطاني ويتبعه اربعة قواصة ولدى ذلك ارطة سواري واستقبال الشرف لحضرته كان الحرس الشاهانية المظفرة وقدمه الى الاعتاب الشريفة دولتلو منير باشا الباش تشريفجي الشهير محاطًا بالياورات الفخام. اما مولانا الخليفة حفظه المولى فقد من على سفير فرنسا بحسن الترحيب وجميل القبول ولطيف التعطفات ولما تشرف بالمثول بين يديه عرض على الاعتاب اوامر توظيفه سفيرًا والقى على المسامع السلطانية الجليلة مقالًا بين فيه الارتباط الحبي المتين بين الدولتين نأتي على بعض ما ابداه.

قال ان العلاقات القلبية التي لم تبرح رابطة لفرنسا بممالك جلالتك السنية المحروسة قد مضى عليها قرون ولم تمح. علاقات ودية راسخة على فوائد الدولتين لما لدى الطرفين من الامانة والثقة في بعضها تولد منها محبة ثبتت حتى سابقت الزمن في دورانه فرجحت ولم تكترث بما عسى ان ترى الايام من الحوادث. وامنية حكومة الجمهورية ان العروة مستديمة المتانة للدولتين تزداد قوةً وانضمامًا ولذا كلفتني ببذل الجهد في السعي على بلوغ المراد الآن لا يمكن الحصول على ذلك الا بعناية مولانا السلطان وثقتي في تعطفات جلالتك تتم ماموريتي هذه. فحصل في نفس امير المؤمنين من ذلك القول سرور زائد واجابه بقوله الكريم ان حظه الاكبر ان يرى العلاقات الودية الرابطة لتركيا وفرنسا مستديمة المتانة قوية الاركان وتفضل على حضرة السفير بالفاظ عذبة واثنى على بديع نباهته ورفيع سياسته وسأله ان يوصل سلامه الى جناب رئيس الجمهورية الافخم ويؤكد له محبته ودعاءه لفرنسا بالعز والمجد. ثم دارت التشريفات وبعدها دخل السفير بقاعة الاستراحة حيث قدم للجميع ما لذ وطاب من المآكل والمشرب وبعدها خرج المسيو كونسطان السفير الموحي اليه بالموكب من سراية يلدز العامرة والموسيقة الشاهانية تصدح بالسلام الفرنساوي. وفي اليوم عينه زار حضرة السفير دولتلو رفعت باشا الصدر الاعظم فقدم له ارباب الوظائف الرفيعة ولما عاد لدار السفارة زاره دولتلو الصدر الاعظم وناظر الخارجية الافخم وبلغني ان ارباب السفارة وكل من سكن دار السعادة من الفرنسيس طرب مما تفضل به مولانا السلطان الاعظم من لطيف المقال وكريم الفعال في فرنسا ومندوبها المحترم وتفاءل جميع الناس بالخير من هذه التعطفات الشاهانية واستبشروا بنجاح مأمورية جناب الموسيو كونسطان سفير فرنسا لدى دولتنا العلية

صادق ل ..... ت

الاسطول العثماني

انبأت اخبار الاستانة العلية بعزم الدولة العثمانية على انشاء عدد كبير من الدوارع لتعزيز قواها البحرية وايصالها الى درجة من المنعة والقوة تضاهي عظمة الدولة قوتها البرية التي شهد لها امبراطور الالمان بانها في الطبقة الاولى بين قوات الدول الاوروبية وهي مسعى حميد ورأي سديد نتمنى ابرازه قريبًا الى حيز الفعل حفظًا لمكانة السلطنة العثمانية وحرصًا على رفعة مقامها

وقد قرأنا في الجرائد العثمانية ايضًا ان الحكومة السنية قد وجهت خمس بوارج همايونية الى جنوى بايطاليا لتحويلها الى الطرز الجديد وتسليحها بالمدافع الحديثة وهي ذا المسعودية. وآثار توفيق. وفتح بلند. ومعين ظفر. وعون الاله.) هذا وان الارادة السنية السلطانية الصادرة بهذا الشان قد اشارت بابتياع دوارع جديدة تعزيزًا للاسطول العثماني وابلاغه الى درجة متناهية في المناعة تحفظ للدولة العلية مهابتها وسطوتها وتكفل لها صد المطامع الاوروبية عن التداخل في شؤونها

هذا ولما كان الجيش من الدولة بمنزلة اليد اليمنى من الجسم كان الاسطول بمثابة اليد اليسرى وهو لازم ضروري لها خصوصًا في عصرنا هذا الذي اصبح التعويل فيه على القوة البحرية اكثر منها على البرية في الحروب العظيمة والحرب الاميركية الاسبانية اكبر الشواهد على ذلك وهذا الذي ادركته حكمة جلالة المتبوع الاعظم الذي لا يغفل طرفة عين عما به قوام الدولة وصلاح الامة فاصدر ايده الله امره المطاع بتعزيز الاسطول الهمايوني وزيادة قواته وتسليحه بالمخترعات الحديثة جريًا مع الزمن وحفاظًا على مهابة سلطنته ومنعتها. وفقه الله الى كل ما فيه رفع شان الدولة وعز الامة وسعادة البلاد ومتع الرعية العثمانية جمعاء تحت ظله الظليل بالخير والاسعاد

(العالم الاخر الصادر بمدينة نيويورك باميركه)

خطبة من خطب الحنظاوة

حضرها جاك افندي ليفي مكاتب «الكوكب العثماني» بباريس

S. E. M. Constans a rendu ensuite visite au Grand Vizir S. A. Rifaat Pacha, qui lui a présenté les hauts fonctionnaires des Affaires Etrangères.

Rentré à l'Ambassade, S. E. M. Constans a reçu la visite du Grand Vizir et du Ministre des Affaires Etrangères.

Nous croyons savoir qu'on a été vivement touché à l'Ambassade de France et dans la colonie, des paroles si bienveillamment sympathiques que S. M. I. le Sultan a adressées à la France et à son représentant. Ces sentiments de haute estime sont d'un bon augure pour le succès de la mission que l'honorable M. Constans est appelé à remplir en Turquie.

LES DISCOURS D'ABOU NADDARA

Au banquet de " l'Africaine "

Nos aimables confrères parisiens, dont les rédacteurs assistaient à ce somptueux banquet, en ont rendu compte dans leurs journaux respectifs et en parlant du discours qu'y a prononcé notre directeur, ont dit ceci :

« Le discours d'Abou Naddara a eu un tel succès qu'une chaude ovation fut faite à l'orateur. »

Mais nous disons que si nos amis de Constantinople et nos ennemis de Londres se trouvaient à ce banquet patriotique, les uns auraient santé de joie, les autres écumé de rage ; car les éminents orateurs qui prirent la parole au dessert, ont chanté les louanges de la Turquie, son amitié séculaire pour la France, et blâmé l'Angleterre et sa jalousie envers la République dont nous sommes les hôtes.

MM. le général Lambert ; L. Brunet, président de l' " Africaine " ; le baron de Ravisi ; Brunet, député de la Réunion, Vivien, conseiller municipal, et Solières, rédacteur à la *Patrie*, nous ont vivement touchés par leurs éloquents discours qui furent très applaudis.

Notre directeur Abou Naddara se leva alors et, avant d'adhérer au désir exprimé par tous ceux qui l'ont précédé, d'adresser la parole aux dames, il parle longuement de l'Egypte, de la ruine et de la désolation que les Anglais y sèment depuis qu'ils y ont mis les pieds. Il proteste énergiquement contre le protectorat britannique sur le Soudan, en démontrant que la vallée du Nil est une province de l'Empire Ottoman et que S. M. I. le Sultan est considéré par tous les Egyptiens comme leur Souverain National. En comparant la loyauté britannique à la française, il dit qu'en 1865, la France, après avoir pacifié la Syrie, s'en est retirée sans même réclamer des dédommagements, tandis que la perfide Albion, entrée en Egypte sous prétexte de remettre l'ordre qu'elle avait dérangé par ses intrigues, s'y est installée en dépit des engagements solennels d'évacuer, après avoir rétabli l'autorité du khédive. Le Cheikh célèbre l'entente cordiale entre la Turquie et la France et, selon sa bonne habitude, fait le panégyrique des dames présentes en prose et en vers et termine ainsi :

Je ne suis pas un vil flatteur,
Je ne dis que ce que je pense.
Vous inspirez à l'orateur,
La poésie et l'éloquence.

Si du Parnasse, j'ai l'accès,
C'est vous qui m'en ouvrez la porte,
Afin qu'un toast en vers français,
Au général Lambert je porte.

Et maintenant voici le toast qu'il a prié les dames de lui inspirer en l'honneur du général :

Du haut de notre Pyramide,
Hardi, j'ai célébré Kléber ;
Mais ce soir je me sens timide,
En voulant célébrer Lambert.

Pourtant, le général m'inspire,
Par son aimable et noble aspect,
Comme homme et soldat je l'admire,
Et pour lui, grand est mon respect.

C'est que plus d'un charmant poète,
Son éloge a déjà chanté,
Et de laurier orna la tête
De ce lion de la liberté.

Je pourrais donc lever mon verre
Et dire à ce guerrier loyal,
Que la France doit être fière
D'avoir un si bon général.

Notre âme à tous d'espoir est pleine,
Allah le réalisera ;
En deux ans l'Alsace-Lorraine
A la France Lambert rendra.

Inutile de dire que le Cheikh eut des compliments chaleureux, surtout par le beau sexe qui le proclame son poète.

Le banquet a eu lieu le 11 février, au Central-Hôtel. En somme, une brillante soirée, un bal plein d'entrain, grâce à l'organisation de M. Simon, président de la Commission des fêtes de cette respectable Société.

A la fête de " l'Union universelle "

L'abondance des matières ne nous permet pas, à notre grand regret, de rendre un compte détaillé de la brillante fête de l'Union universelle d'Encouragement pour le progrès des sciences et des arts industriels, dont notre directeur est Président d'honneur. Nous dirons seulement que cette fête du travail a eu un immense succès, grâce à son intelligent et infatigable directeur et organisateur, M. Ribaud de Sant'Agata, qui a fondé cette Société appelée à rendre de grands services au développement du commerce et de l'industrie de la France à l'intérieur et à l'étranger. Des discours éloquents ont été prononcés par le sus loué M. Ribaud de Sant'Agata, renseignant le public sur le but et l'utilité de sa Société, par le cheikh Abou Naddara, sur la loyauté de la France et l'iniquité de l'Angleterre en Orient, par M. Urbain de Saint-Front, qui a réjoui l'assistance par son esprit humoristique, par M. Pellerin, sur le rôle de la France en Egypte, et par M. Ch. Mensy, sur les hautes vertus et les qualités supérieures du fondateur de l'Union universelle. Quant à M. Gimpel, le sympathique secrétaire de la Société, il a agrémenté de beaucoup de traits d'esprit et de mots aimables la lecture du palmarès.

Tous ces orateurs distingués ont été acclamés et chaleureusement applaudis.

Toutes nos félicitations aux lauréats en général, et en particulier à M. François Capelle, maire de Wignehies (Nord), dont le président fit le juste éloge dans son discours.

Tout le monde a regretté l'absence de S.E.M. G. Leygues, ministre de l'instruction publique et des beaux-arts, qui, à cause du deuil national, n'a pu présider cette fête, ainsi qu'il l'avait promis à M. Ribaud de Sant'Agata et à notre cheikh Abou Naddara.

LA RÉDACTION.

وتحفها بمقالة طويلة نشرتها الجريدة المذكورة فى احد نسختها بالتركى والعربى فنشكر فضل مديرها البارع صديقنا محمود افندى زكى وننقل منها الجمل الآتية

قال . قد رايت بينما كنت اتجول فى بعض انحاء باريس اعلاناً يعلن فيه الشيخ ابو نظاره انه يريد القاء خطبة عن احوال الممالك العثمانية والعادات والاخلاق الاسلامية واللغتين العربية والتركية وعن الترقيات العلمية والتجارية الشرقية . وان هذه الخطبة سيكون القاؤها فى الكتبخانة الاهلية الشهيرة . فذهبت فى تلك الليلة المعينة لذلك الى المحل المذكور فوجدته مملوا بالنساء والرجال والوجوه والاعيان والعلماء والادباء وجم غفير من كتاب الصحف وارباب الجرائد.... قام الشيخ ابو نظاره وهو لابس لباسه المحلى حامل نياشينه العديدة وابتدأ خطابه اولاً بالثناء على جلالة الحضرة السلطانية وذكر محامد الخلافة بلسان طلق ابان فيه للعموم مزايا الذات الرفيعة المقدسة واهتمام الجناب الارفع الملوكى بشؤون البلاد وسهره على تفقد احوال العباد ودأبه بالليل والنهار على منهاج العدل والسداد وما اقترن بمساعيه الجليلة وعواطفه الجزيلة من العمران والثروة والتقدم وبث الامن وتوطيد الراحة والى غير ذلك مما هو معلوم من الاحوال المخلدة لجزيل الشكر وحسن الذكر

ثم عطف بعد هذا البيان على تعريف موكب صلاة الجمعة العالى فعرفه باحسن تعريف ووصفه بابلغ توصيف . ثم عزز هذين البحثين الجليلين ببيان صنوف العمران والترقيات التى وصلت اليها فى هذا العصر الممالك العثمانية الى الدرجة التى اشترك فى الاستفادة من ثمرتها النساء والرجال . ثم الحق ذلك بعطف الكلام نحو احوال الاسلام واعجاز القرآن وبلاغته وقدسيته

ثم برهن على ان كمال الانسانية والرأفة والشفقة والكرم والمروءة وجميع انواع الخلال الممدوحة هى فى المسلمين كل ذلك بلسان ذلق فصيح كان له اكبر تأثير واحسن وقع فى نفوس الحاضرين . حتى ان رجلاً ممن كان جالساً بجنبى قد التفت الى وقال انى والله اقبل ان اكون عثمانياً بكل افتخار وجاوبه الحاضرون جميعاً برفع اصوات الثناء والدعاء لجلالة السلطان وسالوا من الله سبحانه وتعالى يطيل عمره ويديم حياته على مدى الازمان قائلين بلسانهم ليعيش صاحب الشوكة والجلالة مولانا حضرة السلطان عبد الحميد خان وهنوا الشيخ ابو نظارة على هذا الصنيع المشكور والعمل المبرور

وكانت هذه الخطبة قد استمرت نحوا من ساعة ونصف من غير توقف ولا انقطاع من دون ان يتخللها شيء سوى التصفيق والاستحسان

HUITIÈME ANNÉE

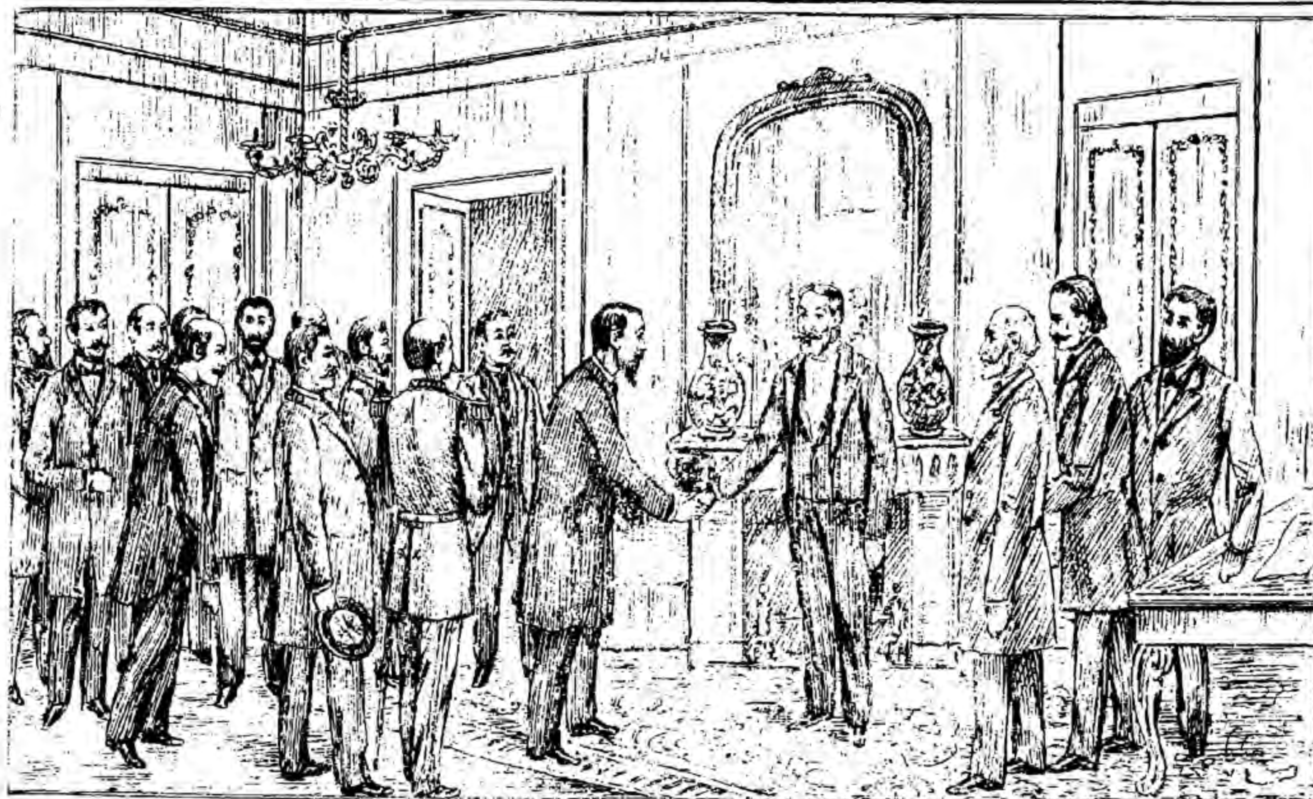
FONDATEUR
Directeur et Rédacteur en Chef
J. SANUA ABOU NADDARA
6, Rue Geoffroy-Marie, PARIS

L'Attawadod d'Abou Naddara

(Si les peuples fraternisaient, la paix serait universelle).

Nº 2. — 5 Mars 1899

ABONNEMENTS :
Un An. . . . . 15f »
Avec le Journal d'Abou Naddara et Supplements 25 »

بيان هذا الرسم في مقالنا المعنونة بتهانينا للموسيو لوبيه رئيس الجمهورية الجديد

S. E. M. LOUBET

Au nom de nos compatriotes Egyptiens et de nos amis de l'Afrique centrale, nous joignons nos sincères félicitations à celles que les honorables Sénateurs et Députés ont adressées à S. E. M. Loubet, nouveau Président de la République française.

Dans le prochain numéro de l'*Almonsef*, nous donnerons son sympathique portrait encadré par un article de bienvenue.

En attendant, nous sommes heureux de pouvoir offrir dès aujourd'hui à nos lecteurs orientaux ce croquis représentant S. E. M. Loubet, acclamé par MM. les Membres du Parlement à l'issue du Congrès de Versailles.

LETTRE DE CONSTANTINOPLE

*Afin de consacrer dans notre dernier numéro de l'*ABOU NADDARA *une place suffisante à la nécrologie du regretté Président Félix Faure, nous avons dû ajourner au présent numéro de l'*ATTAWADOD *la lettre suivante que nous avions reçue quelques jours avant ce triste événement :*

Mon cher Directeur,

Vos lecteurs et abonnés ont vu avec plaisir la nouvelle combinaison de vos journaux qui nous donnera l'occasion de vous lire plus souvent; nos félicitations pour cette amélioration. L'idée de choisir le titre de l'*Almonsef* pour votre nouveau périodique est assurément ingénieuse; on ne peut qu'approuver votre bonne pensée de donner à la revue *Attawadod* le même format qu'au *Journal d'Abou Naddara*, ce qui permettra chaque année de relier ces trois publications en un seul et même volume. Nous comptons que dans la revue *Al Monsef* vous défendrez valeureusement les droits des Nations Orientales opprimées ou exploitées par certains peuples européens et que vous vous attacherez à faire connaître en Occident notre littérature et notre culture intellectuelle et morale.

Vous montrerez que les Orientaux sont souvent mal jugés, mal appréciés et que quelques Gouvernements européens entretiennent perfidement ces fausses idées, ces calomnies mêmes, afin de se ménager des prétextes pour intervenir dans le Levant et y insinuer leur influence politique, sous le fallacieux prétexte de propagande civilisatrice.

Votre article élogieux sur le nouvel Ambassadeur de France, l'honorable M. Constans, a été traduit ici dans nos journaux en turc et en arabe; il a produit un heureux effet. On sait à Constantinople que vous êtes personnellement bien vu au Palais de l'Elysée et dans les Ministères, surtout aux Affaires Etrangères, à l'Instruction Publique et aux Colonies.

Le *Kewkeb Osmani*, le vaillant journal turco-arabe, publie des extraits des conférences et des discours que vous faites presque chaque semaine à Paris ; la lecture de ces improvisations vous attire les sympathies des peuples Islamiques dont vous plaidez si chaleureusement la cause et dont vous glorifiez l'Auguste Khalife.

Voici quelques détails sur la réception de S. E. M. Constans par S. M. I. le Sultan.

L'ambassadeur de France s'est rendu à Yldiz-Kiosk dans les voitures de gala du Palais ; il était accompagné de tout le personnel de l'Ambassade et du Consulat général et des officiers du stationnaire *La Bombe*.

Ibrahim Bey, introducteur des Ambassadeurs, était venu prendre à l'Ambassade le cortège qui était précédé d'un piqueur du Palais, de quatre Cawas et escorté d'un peloton de lanciers. Les troupes de la Garde Impériale rendaient les honneurs.

S. E. Munir-Pacha, Grand-Maître des Cérémonies, entouré de plusieurs aides de camp, a introduit l'Ambassadeur auprès de S. M. I. le Sultan, qui lui a fait le plus gracieux accueil.

En remettant ses lettres de créance, S. E. M. Constans a prononcé un discours dans lequel il a parlé des liens d'amitié qui unissent les deux pays ; nous tenons à citer le passage suivant :

« Les relations cordiales qui lient la France à l'empire de Votre Majesté sont plus que séculaires : fondées sur une communauté d'intérêts, facilitées par une confiance réciproque, elles se sont développées, transformées en une amitié solide qui a survécu au temps et a triomphé des événements.

« Le Gouvernement de la République désire que les liens qui unissent nos deux pays s'affirment et se resserrent encore. Il m'a invité à consacrer tous mes efforts, toute ma sollicitude à cette œuvre qu'il me sera agréable de poursuivre. »

M. Constans a ajouté qu'il comptait sur la haute bienveillance de Sa Majesté Impériale pour le soutenir et l'encourager dans l'accomplissement de sa mission.

Le Sultan a répondu en affirmant que son plus grand désir était aussi de voir maintenus et resserrés les liens d'amitié qui unissent la Turquie et la France. Il a eu des paroles particulièrement flatteuses pour M. Constans, dont il connaissait et appréciait les talents, et il l'a prié de transmettre à M. le Président de la République l'assurance personnelle de son amitié et de ses vœux pour la grandeur de la France.

Les présentations eurent lieu ensuite et M. Constans fut amené dans un grand salon où des rafraîchissements lui furent servis ; puis le cortège a quitté le Palais, pendant que la musique Impériale jouait la *Marseillaise*.

PARIS, IMP. G. LEFEBVRE, 5 & 7, RUE CLAUDE VELLEFAUX. *Le Gérant*, G. LEFEBVRE.

T. S. V. P.